

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Συνδρομή προπληρωτά	Υπεύθυνος Συντάκτης εκδότης	Πάσα διατριβή ένυ
Έτησία δρ. 7	Γρηγόριος Νικολάου	πόγραφος γίνεναί δεκτή
έξαμηνία » 4		
τριμηνία » 2 50	Έκδιδομένη κατά Κυριακήν	Τά χειρόγραφα δέν
	ΤΥΠΟΙΣ Χριστοδουλοπούλου	ἀποδίδονται.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Όμολογώ, ότι δέν έχάρην όπως άλλοτε επί τή σήμερον έθνική μας έορτή. Καί δέν έχάρην διότι ένεθυμήθην ούχι τά τρόπαια τών παλαιών προγόνων 'Ημών, εΐτινες χιλιάδες έτών άφίστανται ήμών, αλλά διότι πρό όκτώ καί έβδομήκοντα έτών ήδη, εΐ πατέρες 'Ημών έστεινον τρόπαια κατά γήν καί θάλασσαν, μαχόμενοι ώς γίγαντες όπως κληροδοτήσωσιν 'Ημίν τήν σημερινήν έλευθερίαν. Κληρικοί διαθερμαινόμενοι υπό του θρησκευτικού αισθήματος καί της προς Θεόν έλπίδος προς άπόκτησιν της έλευθερίας μετέδιδον καί ένέβαλλον τό πυρ τουτο εις τάς καρδιάς τών λοιπών, καί άφοσιωμένοι εις τήν ύψηλήν ιδέαν έπιπτον όλοκαύτωμα του ύπερ έλευθερίας άγώνος, άλλοι διά του βρόχου άποπνιγόμενοι καί άλλοι επί πυριτιδαποθηκών καιόμενοι!

Πλούσιοι τήν περιουσίαν αυτών καί τον πλοϋτον ύπερ του άγώνος θύοντες ούδέν ύστερουν όπως προσφέρωσι καί τήν ύπαρξίν των θυσίαν διά τον ύπερ πατρίδος άγώνα!

Όμογενείς εκ περάτων γής καί από ξένων επικρατείας, ένθα μεγάλων ήξιούντο τιμών καί δόξης παρήτησαν καί τάς τιμάς καί τάς δόξας καί πλοϋτον καί άνάπαυσιν καί δέν ώκνησαν να σπεύσωσιν εις τήν φωνήν της Πατρίδος, όπως χύσωσιν ύπερ Αυτής τό τίμιόν των αίμα!

Έάνοι άνδρες έλεύθεροι καί πλούσιοι άφέντες τάς άναπαύσεις των, ών άπήλαυον εις τάς πατρίδας των υπό ίεροθ ώθούμενοι ζήλου έσπευσαν να ύποσκήρξωσι τους άγωνίζο-

μένους ίερών γονείς μας άγώνα!

Καί τέλες γυναίκες προς άνδρας ώς άνδρες έπολέμου επί πλοίων δι' ιδίων έξόδων καί ιδίων πληρωμάτων!

Καί ήτο ό άγών ίερός, καί ήτο ό άγών θεϊος καί τό τέλος θεϊότερον!

Καί ήτο άγών άνευ ζύμης, άνευ συντάξεως, άνευ ούδενός τών προς τουτο άναγκαιών!

Ένώ δέ τότε τουτα έγέγοντο καί οι 'Ελληνες ώς Τιτάνες πανταχού έτιμώντο. Προχθές ή σημερινή Γενεά παρέδωκε τήν Δόξαν ταύτην εις κατοίκους του άλλου 'Ημισφαιρίου, άμαυρώσασα τήν αίγλην τών Πατέρων της!

Ναί! Είμεθα άνάξια τέχνα τών ήρώων πατέρων μας, εκπεφλισμένοι δέ καί άνίκανοι να τρέφωμεν μεγάλας ιδέας, τά σχηττρα τών όποίων ιδεών, όφείλομεν να δώσωμεν τοίς 'Αμερικανοίς.

Προχθές είμεθα Θαλασσοκράτορες, είμεθα συντεταγμένοι, είχομεν Στράτευμα, Στρατηγούς, Αρχηγούς, Καπετανέους. Είχομεν πλοία, Ναυάρχους, Κολονάλους Ζύμην προς μεγάλα έργα, καί πράξεις καί ούδέν οι ούτιδανοί, ούδέν άξιον έπράξαμεν καί άντάξιον της εύκλείας τών Γονέων μας! Όχι Σώμα Στρατου, αλλά ούδέ μεμονωμένη ήρωική πράξις κινουσα τον σεβασμόν του ανθρώπου δέν έπράχθη παρ' ένός άτομου.

Καί έν τουτοις είχομεν τό θράσος να ταράξωμεν τήν κόνιν σήμερον εκείνων, ότινες με οίκτον μάς έβλεπον ούτω θηλυπρεπώς καί «άπ' τό κουτί βγαλμένους» δι' ύμνων προς τά μεγάλα κατορθώματά των καί δεήσεων ύπερ άναπαύσεως της ψυχής των ή δ-

ποία άλλως δὲν εἶχεν ἀνάγκην τῶν δεήσεων ἡμῶν τῶν νάνων.

Αὐτὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀκόμη, τὰ ὅποια δὲν εἶνε δυνατόν ἐν λεπτομερείαις νὰ περιληφθῶσιν ἐν στενῷ χώρῳ, καὶ ἐπροξένουν ἀντὶ χαρᾶς λύπην.

Ἄλλὰ καὶ ἡ σκέψις ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῶμεν ποτε—ἢ παρούσα Γεννεὰ τοῦλάχισον—εἰς παρομοίαν περίστασιν, νὰ προσπαθήσωμεν, μὴ τε δυνηθῶμεν νὰ ἀποπλύνωμεν τὸν ῥυπον τῆς κατασχύνης ἡμῶν.

Ἰσως νὰ εἴμεθα ἀπαισιόδοξοι, πιθανὸν καὶ ὁ ἐγωῖσμός νὰ συντελέσῃ νὰ μὴ χαρῶμεν διὰ τὴν σημερινὴν Ἑορτὴν μας, ἀλλὰ τὰ πράγματα μέγα βοῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀπελπισίας μας καὶ μόνον ὁ Ὑψίστος Θεὸς δύναται νὰ μᾶς ἀποδώσῃ τὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ Ἑορτῇ μας.

* *

Εὐγενεῖς πράξεις

α Ἄθλα γὰρ ἀρετῆς οἷς κείται μέγιστα τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγονῶσι β.

Ἄν ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἀρετῆς δημοσίᾳ ἐθεωρεῖτο ὡς καθήκον παρὰ τοῖς προγόνοις ἡμῶν παρ' εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ αἰσθητά καὶ ἢ πρὸς τὴν ἀρετὴν ῥοπή ἦσαν οὕτως εἰπεῖν κοινὰ καὶ συνήθη, πόσον ἐπιβάλλεται τὸ τοιοῦτον σήμερον εἰς ἡμᾶς τοὺς νανοειδεῖς ἀπογόνους αὐτῶν, παρ' οἷς ἡ ὕλη καὶ ὁ ἀτομισμός ἐνέκρωσαν πᾶν εὐγενὲς αἰσθημα, ἢ δὲ στοιχειώδης τοῦ καθήκοντος ἐκτέλεσις ὡς ὑψίστη ἀρετὴ θεωρεῖται! Καὶ ναὶ μὲν δὲν δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι κατάλοιπα τῶν εὐγενῶν ἐκείνων χαρακτήρων ἢ μετεμψυχώσεις αὐτῶν παρατηροῦνται ἐν Ἑλλάδι καὶ σήμερον, ἀλλ' ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, ἣτις εἰς ἀπωτέρους χρόνους διεκρίνετο ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὴν στοργῇ τῶν τέκνων τῆς, ἅτινα ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐτὴν πιρὸς τῆς ἀγάπης θερμαινόμενα κατέλιπον περιουσίας ὀλοκλήρους κτηθεῖσας δι' ὑδρώτων καὶ μόχθων ἐντίμων ἵνα πρὸς τοὺς ἐπιγιγνομένους πτωχοὺς ἀδελφοὺς χρήσιμοι καὶ ἀρωγοὶ γενόμενοι τὴν εὐκλειαν τῆς ἰδίας τῶν πατρίδος παρασκευάσωσι, παρατηρεῖται σήμερον παγετώδης ἀδιαφορία καὶ ὡς πρὸς σκληρὰν μητρικὰν ὀλιγωρία καὶ καταφρόνησις!

Τὰ ἐπὶ τῆς ζηδῶρου αὐτῆς γῆς ἐκτραφέντα, παχυνθέντα, καὶ μεγαλώσαντα τέκνα τὰ

πλουτήσαντα ἐν αὐτῇ πολλακίς δαπάναις τοῦ ἰδρώτος τῶν λοιπῶν τέκνων τῆς, εἴτε θνήσκοντα καταλείπουσι τὸν πλοῦτον τοῖς κληρονόμοις οὐδόλως αὐτοῖς ἐνθυμούμενα, εἴτε ζῶντα οὐδαμῶς περιποιῶνται ταύτην ἔστω καὶ διὰ τῶν ψυχίων τῆς τραπέζης τῶν διὰ τῆς ὀλιγωρίας τῶν δὲ μόνον καὶ τῆς σκληρᾶς ἀδιαφορίας πληρόνωντα τὰ τροφεῖα καὶ τὴν πολλακίς ὑπ' αὐτῆς ἀπονεμηθεῖσαν τιμὴν καὶ προστασίαν!

Ὁ ἐγωῖσμός ὁ παράλογος, ὁ ἀτομισμός ὑπὸ τὴν πλεόν συχαμερὰν αὐτοῦ μορφήν ἀπεκέντρωσε τὰ τέκνα τῆς μητρὸς παρασκευάζων οὕτω κοινὴν δυστυχίαν καὶ στερῶν ἀπ' ἀμφοτέρων τὴν ἐπιτυχίαν ἐκείνην, ἣτις καὶ ὑπὸ τῶν νῦν καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιγιγνομένων ἐκφέρεται δι' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν καὶ πληροὶ τὴν ψυχὴν ἀγαλλιᾶσεως καὶ εὐφροσύνης.

Διότι ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀληθὴς εὐτυχής, ὅστις δύναται διὰ τῆς εὐτυχίας αὐτοῦ καὶ ἐτέρους τοιούτους νὰ καταστήσῃ.

Τὰς ἀνωτέρω σκέψεις ἐνέβαλον ἡμῖν δύο εὐγενεῖς πράξεις γνησίων τέκνων τοῦ λαοῦ αἵτινες μᾶς ὑπενθύμισαν ἀρχαιοτέρας ἐποχᾶς καὶ μᾶς ἀπέσπασαν ἐπὶ μικρὸν ἀπὸ τὴν ἀσφυκτικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ἀτομισμοῦ ἐν ἣ κινούμεθα φυτοζωοῦντες, πιστοποιήσασαι ἐπὶ μίαν ἐτι φορὰν, ὅτι τὰ εὐγενῆ αἰσθητά εὐρίσκονται συχνότερον ὑπὸ τὰς χαμηλὰς στέγας τῶν οἰκίσκων παρὰ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ἐπὶ πλοῦτῳ καὶ χλιδῇ ἐναβρυνομένων.

Πτωχὸς ἐργάτης διὰ τοῦ ἰδρώτος του, διὰ τῆς ἰδίας στερήσεως, ὑποβάλλων ἑαυτὸν εἰς ἐκουσίαν νηστείαν συντηρεῖ ἐπὶ τέσσαρας μῆνας πενταμελῆ ξένην αὐτῷ οἰκογένειαν, περιθάλπων καὶ θεραπεύων εὐαγγελικῶς τὰ χρονίως ἀσθενοῦντα δύο ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς! καὶ ὁ ἐργάτης οὗτος ἐπιστρέφων καθ' ἐκάστην νύκτα καταλείπει ἐπὶ τῆς σεσαθρωμένης τραπέζης τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἡμερομισθίου του κρατῶν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ πεντήκοντα μόνον λεπτά! καὶ τρέχει εἶτα, ἵνα λάβῃ παρὰ τοῦ φαρμακείου τὰ φάρμακα τῶν δύο μικρῶν ἀσθενῶν ἀντιτάσσωσιν εἰς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας τῆς υἱοθετηθείσης ταύτης οἰκογενείας του, τὸ τοῦ Θεοῦ Διδασκάλου «οὐδὲν οὐδενὶ εἶπατε» ἄλλως τε Σᾶς παραιτῶ! Ἡ τοῦ ἐπαγγέλματός μας ἰδιότης ἀπεκάλυψεν ἡμῖν μόνον τὸν Μαργαρίτην τοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ τὸν ἀληθῆ ἀκόλουθον. Παρασιώπωντες τὸ ὄνομά του σεβόμενος τὴν πρὸς τοῦτο ῥητὴν ἐντολήν του. Ἄλλως τε τίς ἢ ἀνάγκη; ἐκεῖνος δὲν

ἐκτελεῖ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο καθήκον δι' ἐπαίνους καὶ διὰ φαρισσοικὴν ἀρετὴν, ὑπέκει εἰς τῆς ψυχῆς του τὰς εὐγενεῖς ῥοπὰς καὶ ἐφέσεις.

Ὁ Θεόδωρος Μαχαιρᾶς υἱὸς χρηστὸς χρηστῶν γονέων, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν ἵνα βιοπαλαίῳν παρασκευάσῃ ἑαυτῷ καὶ τοῖς γονεῦσι ἀνετωτέραν τὴν ζωὴν, καὶ ὁ φιλότιμος νεανίας τοῦ πρώτου καρποῦ τῶν κόπων του τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἰδρώτος τοῦ μετώπου του, προώρισεν διὰ τοῦς γονεῖς καὶ τὴν ἐνοριακὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τῶν Εἰσοδίων. Καὶ ἐπεμψεν βαρύτιμον χρυσῶν διηνημισμένον τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ μέλανος βελούδου, διὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ ἐπαμψε τέσσαρα λάβαρα καὶ ζευγὸς ἐξαπτερόγων πολυτελῶν καὶ κομψοτάτων. Ταῦτα δὲ πάντα συνώδευσε διὰ μετριόφρονος ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλησίας εὐχόμενος, ἵνα ὁ Θεὸς εὐοδώσῃ τὸ ἔργον του, ὅπως ὠφελιμώτερος καταστῇ τῇ φίλῃ πατρίδι.

Παράδειγμα ἡ εὐγενῆς πράξις αὕτη ἔστω ἡμῖν, φιλότιμε νεανία, τοῖς μόνον περὶ ἑαυτῶν μεριμνῶσιν. Αἱ εὐχαὶ τῶν γονέων σου καὶ τῶν φίλων σου ἐνούμεναι πρὸς τὴν μεγάλην προστασίαν τῆς Θεοτόκου θὰ συνοδεύωσι πάντοτε τὰς ἐργασίας σου στεφομένης; διὰ τῆς εὐτυχίας ἐπ' ἀγαθῷ Σοῦ καὶ τῆς ὑπὸ τῶν δυναμένων ὀλιγορουμένης πατρίδος μας.

(ἔπεται συνέχεια)

E B

Κύριε Συντάχτα.

Ὡς Σᾶς ὑπεσχέθη ἐἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, γράφω σήμερον ὀλίγα τινὰ διὰ τινὰς κληρώσεις ἐνόρκων ἐνεργηθείσας σκανδαλωδῶς ὑπὸ τινος δικαστοῦ. Καὶ ναὶ μὲν ἀρμόδιοι πρὸς ἔλεγχον τοιοῦτον εἶνε οἱ ἐγγύτερον ἡμῶν ἰσάμενοι πρὸς τὰ τῆς δικαιοσύνης ἐδῶλια, ἀλλὰ ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων νομίζομεν, ὅτι καὶ πᾶς Λευκάδιος δεόν νὰ νομίζῃ ὡς ἰδίαν προσβολὴν, ὅτε ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς ἐνὸς δικαστοῦ προσβάλλονται ἀναίτιως καὶ ἀπλῆ ἰδιοτροπία καὶ ὑστερικῇ διαθέσει ἐνοχοὶ Λευκάδιοι διακριθέντες ἐπὶ εὐσυνειδήσια καθ' ὅλον τὸν μέγρι τοῦδε βίον των. κληρώσεις τῆς ληξιάσης συνόδου τοῦ κακουγιοδικείου ἐξάγων τῆς κληρωτίδος τὰ ὄνομα τὰ ἐνίων ἐνόρκων ἔθετε ταῦτα κατὰ μέρος καὶ

εἶτα περισυλλέγων αὐτὰ τὰ ἔρριπτε εἰς τὸ βάθος τῆς κληρωτίδος καὶ ἐπ' αὐτῶν εἶτα τὰ ἕτερα ὀνόματα χωρὶς νὰ ἀνακατῶνῃ ταῦτα. Ἐξάγων δ' εἶτα τοὺς κληρούς ὀρθίως ἔρριπτε. πρὶν ἐξαγάγῃ ἕκαστον λαχόν, τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ ἀνεγίνωκε τὰ ὀνόματα εἰς μάλιστα ἔστρεψε καὶ τὴν κληρωτίδα πρὸς εὐχερεστέραν ἀνάγνωσιν! Καὶ οὕτω ἡ κληρώσις ἐγένετο στὰ φόρα καὶ κατ' ἐκλογὴν οὐχὶ τῆς τύχης, ἀλλὰ τοῦ Δικαστοῦ. Δὲν ἠξέυρω πῶς χαρακτηρίζεται τὸ τοιοῦτον νομικῶς, κοινωικῶς ὅμως χαρακτηρίζεται, ἢ ὡς ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης πρὸς τινὰς τῶν ἐνόρκων ἢ ὡς μεροληπτικὴ ἐπέμβασις ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν δικαζομένων. Ἀποκρούοντες τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν παρατηροῦμεν εἰς τὸν δικαστὴν τοῦτον, ὅτι οἱ ἀπαρτίζοντες τὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων Λευκάδιοι δὲν εἶνε ἀπ' ἐκείνων τοῦς ἐνόρκους, τοὺς ὁποίους ἐξεφούρνιζεν ἄλλοτε ἡ Μωραϊτικὴ ρουσοφολογία καὶ οἱ ὅποιοι ἤρχοντο ἐνταῦθα ῥαχένδυτοι καὶ φθειρῶντες παλοῦντες εἰς τοὺς δικαζομένους τὴν συνειδήσιν των ἀντὶ ἐνὸς σκαρμούτζου δεκαρῶν! ἀλλ' ὅτι εἶνε ἐνοχοὶ διακριόμενοι ἐπὶ εὐσυνειδήσια, ἐπὶ γράμμασι καὶ ἐπιστήμασι καὶ καυχώμενοι ἐπὶ πολιτισμῷ καίτοι δὲν ἀνοίγουσι τὰ σπίτια τους διὰ νὰ δεχθῶσιν εἰς χοροὺς καὶ διασκεδάσεις ἀνθρώπους, ὧν τὴν προέλευσιν ἀγνοοῦσιν.

Ταῦτα διὰ τὸν ἀγνοοῦντα τοὺς Λευκάδιους ἐνόρκους ἀξιότιμον κύριον Δικαστὴν. Ὑπομνήσκω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ εἰς τινὰς κυρίους, εἰ ὅποιοι ἔχουν μεγάλα Θέατρα μελοδράματα καὶ μεγάλα μπουλεβάρ καὶ πάρκα καὶ ὠδεῖα εἰς τὰ βλαχοχώρια τοὺς νὰ μὴ ὑβρίζουν τὴν Λευκάδα, διότι ἡ ξενία καὶ ἡ εὐγένεια τῶν Λευκαδίων ἔχουσι καὶ αὐταὶ τὰ ὄριά των.

E. Βερρυνιώτης Ἴατρος

Ἄρτηνὰ νέα τοῦ περιοδεύοντος ἀνταποκριτοῦ τῆς «Προόδου».

Ἀφ' ὅτου ἡ Ἑλλάς ἀποτινάξασα τὸν βαρὺν ζυγὸν τῶν αἰωνίων αὐτῆς ἐχθρῶν ἡλευθέρωθη ὑπὸ τῆς σκέπης καὶ εὐλογίας τῆς ἐλευθερίας ἤρξαντο νὰ ἐξαπλῶνται τὰ γράμματα καὶ ὁ πολιτισμός, εἰς πολλὰς δὲ πόλεις αὐτῆς πλεῖστοι σύλλογοι κατηρτίσθησαν καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΛΕΙΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ

ἀλλὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα σκοποῦντα τὴν πρόοδον.

Τῆς γενικῆς ταύτης δράσεως καὶ αὐτὴ ἡ πόλις τῆς Ἄρτης δὲν ἐφάνη ἄμοιρος ἢ μόλις πρὸ δεκαετίας ἀποκτίσασα τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ ταύτην οὐχ ὀλοσχερῶς ἄτε τῶν κτημάτων αὐτῆς ὄντων ἐν τῷ Τουρκικῷ ἐδάφει. Κατήρτισε σύλλογον ὑπὸ τὴν ἐπιτυχῆ ἐπωνυμίαν «Σκουφᾶς» συντηροῦντα Γυμνασίον πολλοῦ λόγον ἀξίον καὶ ὄλονέν καταρτίζοντα φιλαρμονικῆν· αἱ τύχαι τοῦ συλλόγου τούτου ἔχουσιν ἐμπιστευθῆ εἰς πρόσωπα τῶν ὁποίων ὁ κοινωνικὸς βίος εἶνε παράδειγμα χρηστότητος καὶ φιλοπατρίας. Συγκινητικὸν εἶνε νὰ βλέπη τις τοὺς πολίτας κατακλύζοντας τὴν οἴθουσαν τοῦ συλλόγου καὶ ἐκεῖ μετὰ κατανύξεως ἀκρωμένους τῶν παρὰ τῶν εὐγενῶς ἀποδεξαμένων νὰ διδάσκωσι μαθημάτων ἤτοι ἐρμηγείας τῶν Ἁγίων Γραφῶν, τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, τῆς Ἱστορίας τῆς Ἡπείρου κλπ. Ὁ Σύλλογος τέλος οὗτος λειτουργεῖ ὑπὸ τοῦς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς ὑπισχνούμενος ὅτι θέλει παράσχει εἰς τὴν κοινωνίαν καρποὺς ἐπωφελεῖς· ἐξέχουσιν δὲ θέλει καταλάβῃ θέσιν ἀπέναντι τῶν συλλόγων τῶν ἄλλων πόλεων, ἀν μὴ κακῆ μεῖρα φθονήσῃ τὴν πρόοδον αὐτοῦ.

Σ. Π. Τῆς δράσεως ὁμοῦς ταύτης καὶ πρόοδον μόνῃ ἢ Λευκάς ἢ καὶ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἐλευθέρα ὡς οὗσα ὑπὸ Εὐρωπαϊκὴν προστασίαν, μόνῃ αὐτὴ λέγομεν ὑστερεῖ μὴ προστατεύουσα τοιοῦτους παράγοντας τῆς προόδου, ὅπερ προκαλεῖ τὴν ἀλγεινὴν σκέψιν, ὅτι ὁ λαὸς αὐτῆς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προοδεύσῃ. Διατί καὶ ἐνταῦθα νὰ μὴ ὑποστηριχθῆ ἐν τοιοῦτον ἔργον, διατί νὰ λογιζώμεθα ὡς ὀπισθοβατοῦντες καὶ σήμερον ἀκόμη ὁπότε καὶ αἱ μικρότεροι πόλεις τῆς Ἑλλάδος τείνουσι πρὸς τὴν πρόοδον; Ἐμπρὸς λοιπὸν ἄς ἐργασθῶμεν, ἄς ἀποδείξωμεν καταρτίζοντες τοιαῦτα ἰδρύματα ὅτι ὑπὸ τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν περισσότερον παντὸς ἄλλου.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου ὡς θρησκευτικῆ καὶ Ἐθνικῆ ἑορτῆ.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη διπλῆν καὶ ὑψηλὴν ἔχει τὴν σημασίαν, θρησκευτικὴν τε καὶ ἐθνικὴν.

Κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ εἰσελθὼν εἰς Ναζαρέτ, εἰς τὴν πενιχρὰν καλύβην τοῦ τέ-

κτινοῦ Ἰωσήφ καὶ εὐλαβῶς προσκλίνας ἠσπάσατό τὴν Παρθένον Μαρίαν, τὴν μνηστῆν αὐτοῦ εἰπὼν «χαίρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν. Ἡ παρθένος ἐν μεγίστῃ τῶν φρενῶν συγχύσει διαπυθνανομένη παρὰ τοῦ ἀγγέλου τὴν ἀπόρητον τοῦ Θεοῦ βουλήν ταπεινῇ τῇ φωνῇ ἐν ἐπιγνώσει τῶν θεῖων ῥημάτων ἀπεκρίνατο: «Γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου». Καὶ οὕτω τὸ σῶμα αὐτῆς ὡς χόριον ἀλλὰ παρθένον ἐγένετο πρόσκαιρον κατασκηνῶμα ἀλλὰ καὶ πάντα ἀγνὸς εἰκος τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ. Ἐγένετο πεδίον, δι' οὗ ἐμελλε νὰ παλαίσῃ τὸ πνεῦμα πρὸς τὴν ὕλην, ἡ ἀνθρωπότης πρὸς τὸν πλοῦτον, ἡ γυνὴ πρὸς τὴν καταδικην αὐτῆς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς· καὶ οἰανὴ ἀληθῆς ἱερὸς βωμὸς τελεσφόρος ἀποπνέων ἐλευθερίαν, ἀγάπην, πρόοδον καὶ καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος καὶ παγκόσμιον Δημοκρατίαν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν αἰώνων διήλθον καὶ παρήλθον θρησκείαι πολλαί, αἱ ὅσσαι ὡς δημιουργήματα ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ἐθνῶν κατέπεσαν οἰκοθεν ἅμα τῇ προόδῳ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄπλουται, χρόνοι, καθ' οὓς ἡ ἀνθρωπότης εἶχε μέσον προοδου τὸ αἶμα καὶ τὸ ξίφος ἀντὶ τῆς εἰρηνικῆς γραφίδος καὶ πικρὰ δουλεία μετ' ἀφορήτου τυραννίδος ἐκτείνει μουσαρὸν πέπλον ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶρπεν ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἔσται δουλικὴν τὴν οὐρανὸν ὡσπερ κυνάριαν πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῆς. Ἡ δὲ Ἑλλάς ἦτο μεγάλη ἐπὶ Περικλέους καὶ μετὰ παλμῶν τῆς καρδίας· ἠτένιζε πρὸς τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς. Ἡ Ἑλλάς ἦν μεγίστη ἐπὶ Μ. Ἀλεξάνδρου, ὅτε ἡ γλῶσσα αὐτῆς κατέστη γενική. Ἄλλ' ἔπεσον! ἔπεσε πτώσιν δεινὴν! Ἐγένετο ἐπαρχία Ῥωμαϊκῆ, ἡ ἐλευθερία αὐτῆς ἀπώλετο καὶ κατέστη οἰκτρὸν ναυάγιον πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἠθικὴ κατάπτωσις τῆς ἀνθρωπότητος καὶ μάστιξ τῆς Δύσεως, εἴ ἤ, ἐπήγαγεν ἡ τυραννὴς ἢ δουλεία καὶ ἡ θρησκευτικὴ, ἐμελλε νὰ εὐρη ἀντίδοτον σωτήριον πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἠθῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς. Τότε δὴ τότε ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ταπεινὸς καὶ ἄνευ διδασκάλων ἀνάτραφεις συνέλαβεν ὡς Θεὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ θεοῦ τέλειον τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τελευτῇ βωμοῖ τῶν Θεῶν ἐγκαταλείπονται, τὰ μαντεῖα σιγῶσι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας θρησκείας ἱερεῖς λιμώττουσι. Μάτην ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐπικράτεια ἐκ παρανοήσεως κηρύττονται κατὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐκκενοῦσι πᾶν βέλος κατὰ τῆς νέας ταύτης θρησκείας. Ὁ Ἰησοῦς ὁμοῦς ἰσάμενος ἐν μέσῳ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου εὐλογεῖ πρῶτῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ δι' αὐτῆς πᾶσαν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπιγίαν θεῖον ὡς ἂν προκαλύπτει τὴν φιλοσοφίαν αὐτοῦ δια τοῦ Εὐαγγελίου οὕσαν πρὸς τὴν τῆ σοφίαν καὶ τῆ ἀμαθειᾶ καὶ ἐν γένει παντὶ ἐλευθέρῳ καὶ φιλοσόφῳ πνεύματι. Διότι θέλει τὸν ἀνθρώπον ἠθικῶς ἐλεύθερον, ἦτοι ὑπεύθυνον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεως τοῦ ἄλλου καὶ ἔχοντα (ἀκολουθεῖ)